

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **N. V.**, zastoupená Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava, týkající se žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 9. 2016, č. j. 22 A 28/2016 – 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila blanketní kasační stížností proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „napadené usnesení“ a „krajský soud“), jímž byla odmítnuta její žaloba pro nesplnění podmínek řízení.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Podle § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Podle § 37 odst. 2 téhož ustanovení lze podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno

písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.

[5] Podle § 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, lze k podepisování elektronickým podpisem použít pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se právně jedná vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti. Podle odst. 2 citovaného ustanovení se uznávaným elektronickým podpisem rozumí zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis.

[6] Stěžovatelka zaslala dne 24. 10. 2016 prostřednictvím svého zástupce na podatelnu Nejvyššího správního soudu podání označené jako kasační stížnost, a to e-mailem bez připojení uznávaného elektronického podpisu. Podání tedy nebylo učiněno v elektronické formě vyžadované dle § 37 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 6 odst. 1 zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, nýbrž šlo o onu „jinou formu“ ve smyslu § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. (přiměřeně viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2012, č. j. 9 Azs 15/2012 – 31). Aby bylo možno k takovému podání vůbec přihlédnout, muselo by být do tří dnů (tj. do 27. 10. 2016) potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo doplněno předložením originálu. Zástupce stěžovatelky však elektronické podání potvrdil až dne 31. 10. 2016, kdy Nejvyššímu správnímu soudu zaslal ze své datové schránky podání shodného obsahu podepsané uznávaným elektronickým podpisem. K podání stěžovatelky ze dne 24. 10. 2016, které její zástupce učinil elektronickou poštou a do tří dnů nedoplnil, se tedy nepřihlíží.

[7] Včasnost kasační stížnosti je v předložené věci možné posoudit až na základě písemného podání odeslaného Nejvyššímu správnímu soudu dne 31. 10. 2016 (v tomto ohledu srov. zejména usnesení zdejšího soudu ze dne 8. 4. 2010, č. j. 4 Ads 33/2010 – 201, nebo usnesení ze dne 3. 2. 2016, č. j. 8 As 184/2015 - 17). Vzhledem k tomu, že napadené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 10. 10. 2016 (viz doručenka na č. l. 24 spisu krajského soudu), mohla stěžovatelka kasační stížnost podat nejpozději v pondělí 24. 10. 2016. Její kasační stížnost ze dne 31. 10. 2016 je tak třeba odmítnout jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána až po uplynutí dvoutýdenní lhůty stanovené v § 106 odst. 2 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2016

JUDr. Karel Šimka

KONCEPT 2 As 290/2016 -
předseda senátu